

"Ehl-i şirk ve küfre karşı kâinat kızıyor ve semâvât ve arz hiddet ediyor." nasıl anlamalıyız? Ahir zamanda şirkin her türlü olmasına rağmen kainatın kızmamasının, hiddetinin şiddetli olmamasının izahı nasıldır?

Kainatın şirke ve müşriklere kızmasında ve hiddet etmesinde bir değişim olmaz, onların şirke hiddet ve celalleri daimidir. Lakin kızma şekillerinde farklılar olabilir. Bir de imtihanın sıyrını ve formatını bozacak bir açıklıkta ve netlikte bir kızma söz konusu değildir. Yani kainatın şirke olan hiddet ve şiddeti adetullah ve sebepler dairesindedir. Eski zamanlarda olduğu gibi aleni bir helak manası bulunmuyor. Bu sebeple kainatın şirke olan öfkesini sebepler dairesinde anlamaya çalışmak gerekiyor.

Mesela hortum, deprem, sel, tsunami, küresel ısınma, doğallığın giderek azalması ve hastalıkların yaygınlık kazanması (*kanser gibi*) gibi bir çok felaketler ve afetler, kainatın şirke ve ahlaksızlığa olan kızgınlığına ve öfkesine bir alamet bir emaredir denilebilir.

Her şeyi olağanüstü olarak değerlendirmek gerekmiyor. Deprem risalesi olan [On Dördüncü Söz'ün Zeylini](#) bu bağlamda inceleyebiliriz.

Diğer bir husus, toplu ve şiddetli helak cezası Peygamber Efendimiz (asm)'in bir imtiyazı olarak Ümmet-i Muhammed'den kaldırılmıştır. Bu yüzden eski kavimlerden daha ileri bir sapkınlıkta olduğu halde, beladan ve helaktan mahfuz kalabiliyor bu ümmet.